

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/82/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2209010275
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2209010275.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci obžalovaných 1.) W. I., 2.) Z. I., 3.) I. F., 4.) W. I., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmena c) Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 1.6.2016, č. k. 3T/65/2009-759, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.10.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa obžalovaných W. I., nar. X. X. XXXX a I. F., nar. XX. X. XXXX zrušuje vo výrokoch o treste. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 1.6.2016, č. k. 3T/65/2009-759 rozhodol takto: obžalovaných 1.) W. I. nar. XX.XX.XXXX, 2.) Z. I. nar. XX.XX.XXXX, 3.) I. F., nar. XX.XX.XXXX 4.) W. I. nar. XX.XX.XXXX uznal za vinných, že
v bode 1. obžalovaní: W. I., Z. I., I. F., W. I. dňa 23. októbra 2004 okolo 19.00 hod. vo C. K., okres Dunajská Streda na ulici S. v kuchyni rodinného domu so súpisným číslom XXX/XX po predchádzajúcej slovnej hádke spoločným konaním fyzicky napadli tam prítomného majiteľa domu Q. I. tým spôsobom, že S. I. ho udrel palicou do hlavy, pričom následne ho ostatní začali udierať po celom tele, keď spadol na zem, tak ho viackrát kopli aj do hlavy, čím mu spôsobili trznú ranu v čelovej oblasti vpravo s podozrením na otras mozgu a pomliaždenie hrudnej steny s dobou liečenia spojenou s práceneschopnosťou v trvaní od 23. októbra 2004 do 5. novembra 2004 podľa znaleckého posudku,
v bode 3. obžalovaní: W. I. a I. F. spoločne dňa 23. októbra 2004 okolo 19.00 hod. vo C. K., okres Dunajská Streda na ulici S. vo dvore rodinného domu so súpisným číslom XXX/XX poškodili osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, e.č.: DS-648BN striebornej metalízovej farby, ktoré mal v tom čase v nájme Q. I. tým spôsobom, že rôznymi predmetmi udierali do uvedeného vozidla, následne čoho rozbili na tomto vozidle čelné sklo, zadné sklo a všetky sklá na predných a zadných dverách vozidla, ľavý predný a zadný svetlomet, prehli plech prednej kapoty nad ľavým svetlometom, prehli plech na ľavých predných dverách ako aj na pravých predných dverách a taktiež prehli pravý predný stĺpik, ďalej prehli plech na ľavom zadnom blatníku a na streche vozidla a taktiež poškodili lakovanie auta, čím poškodenému spôsobili škodu vo výške 4.485,46 Eur (135.129,- Sk),
v spojenej veci 2T/39/2010 obžalovaný W. I. dňa 05.10.2008 v čase okolo 00.50 hod. v obci Okoč - Opatovský Sokolec, okres Dunajská Streda, na ulici pred pohostinstvom zv. Szinya, nožom zaútočil na N. S., trvale bytom D. C. č. XXX, okres Komárno, prechodne bytom S., J. ulica č. XXX/X, okres Dunajská Streda, ktorého uvedeným nožom pichol do ľavej strany hrudníka, čím mu spôsobil bodnú ranu hrudnej steny vľavo vpredu, ktoré zranenie si vyžiadalo liečbu spojenú s práceneschopnosťou v trvaní od 05.10.2008 do 19.10.2008 podľa znaleckého posudku,

teda v bode 1. obžalovaný I. F. spoločným konaním inému ublížili na zdraví, spoločným konaním neoprávnene vnikli do domu iného a taký čin spáchal najmenej s dvoma osobami, spoločným konaním sa dopustili verejne hrubej neslušnosti tým, že napadli iného. Obžalovaní W. I., Z. I. a W. I. spoločným konaním inému ublížili na zdraví, spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlija iného a čin spáchali najmenej s dvoma osobami, spoločným konaním sa dopustili fyzicky a verejne hrubej neslušnosti tým, že napadli iného,

v bode 3. obžalovaný I. F. spoločným konaním poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku škodu nie nepatrnú. Obžalovaný W. I. spoločným konaním poškodili cudziu vec a takým činom spôsobili väčšiu škodu,

v spojenej veci obžalovaný W. I. inému úmyselne ublížil na zdraví, dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

čím spáchali

v bode 1 obžalovaný I. F. spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona, účinného do 31.12.2005 trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, účinného do 31.12.2005, v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, účinného do 31.12.2005 a v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona, účinného do 31.12.2005. Obžalovaní W. I., Z. I. a W. I. spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmena c) Trestného zákona a v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmena a) Trestného zákona,

v bode 3 obžalovaný I. F. spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona, účinného do 31.12.2005 trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 257 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Obžalovaný W. I. spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 2 písmena a) Trestného zákona,

v spojenej veci obžalovaný W. I. prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmena a), odsek 2 písmena a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmena a) Trestného zákona.

Za to boli odsúdení :

Obžalovaný W. I. podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/116/2011 zo dňa 27.09.2013 a na trestný rozkaz Okresného súdu Komárno sp. zn. 0T/47/14 zo dňa 16.6.2014, právoplatný 30.07.2014. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaný je povinný zaplatiť náhradu spôsobenej škody poškodenému N. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. C. č. XXX, okres Komárno, prechodné bydlisko C., T. č. X vo výške 133,77 Eur.

Obžalovaný Z. I. podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, § 37 písmena m), písmena h) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace. Podľa § 49 odsek 1 písmena a) Trestného zákona výkon trestu sa podmiennečne odkladá a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému sa určuje skúšobná doba na 2 (dva) roky.

Obžalovaný I. F. podľa § 37 Trestného zákona, účinného do 31.12.2005 súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/15/2013 zo dňa 20.02.2013 a rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/155/2013 zo dňa 28.08.2013.

Obžalovaný W. I. podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, § 20 Trestného zákona, § 37 písmena m), písmena h) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace pri súčasnom zrušení rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/240/13 zo dňa 16.12.2013 vo výroku o treste. Podľa § 49 odsek 1 písmena a) Trestného zákona výkon trestu sa podmiennečne odkladá a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému sa určuje skúšobná doba na 2 (dva) roky.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodená S. I. so svojim nárokom na náhradu škody sa odkazuje na občiansko-súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor a to v neprospech obžalovaných W. I., Z. I., I. F. a W. I., vo všetkých prípadoch proti výroku o treste. Vo vzťahu k obžalovaným Z. I. a W. I. vzal neskôr prokurátor svoje odvolanie späť. Odvolanie prokurátora tak smeruje iba voči obžalovaným W. I. a I. F., proti výrokom o ich trestoch aj je podané v ich neprospech.

Prokurátorov odôvodnil svoje odvolanie vo vzťahu k oboch obžalovaným rovnakým spôsobom. Prvostupňový súd v prípade oboch obžalovaných upustil od uloženia súhrnného trestu a to s poukazom na ich predchádzajúce odsúdenia v inej trestnej veci.

V prípade obžalovaného W. I. prokurátor uvádza, že do úvahy prichádza súhrnný trest odňatia slobody podľa ustanovenia § 188 ods. 1 Trestného zákona, upravený podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri zohľadnení dvoch priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona. Takto upravená trestná sadzba predstavuje v dolnej hranici 4 roky 8 mesiacov a v hornej hranici 10 rokov 8 mesiacov. Skôr uložený trest odňatia slobody, vo vzťahu ku ktorému prvostupňový súd upustil od uloženia súhrnného trestu, nedosahuje ani výšku dolnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ktorého uloženie obžalovanému hrozí v prípade ukladania súhrnného trestu.

Rovnakú argumentáciu použil prokurátor aj pri obžalovanom I. F., u ktorého prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody podľa ustanovenia § 172 ods. 1 Trestného zákona, pričom základná trestná sadzba by mala byť upravená podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri použití dvoch priťažujúcich okolností, podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona. Takto upravená trestná sadzba dosahuje v dolnej hranici výmeru 5 rokov 4 mesiace a v hornej hranici 13 rokov 4 mesiace. Rovnako ani v tomto prípade už skôr uložený trest, vo vzťahu ku ktorému prvostupňový súd upustil od uloženia súhrnného trestu, nedosahuje ani dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ktorého uloženie obžalovanému hrozí v prípade ukladania súhrnného trestu.

Obžalovaní sa práva na podanie odvolania vzdali.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obhajca obžalovaného W. I., ktorý považuje napadnutý rozsudok za správny a poukazuje na to, že skutky boli spáchané v rokoch 2004 a 2008. Zo zákona nevyplýva obmedzenie, na základe ktorého by súd nemohol upustiť od aplikácie § 44 Trestného zákona v jeho prípade.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317, ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 1. 6. 2016 (číslo listu 748 až 751) vyplýva, že prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní neoboznámil spisy Okresného súdu Komárno a Okresného súdu Dunajská Streda, vo vzťahu ku ktorým upúšťal u oboch obžalovaných od uloženia súhrnného trestu podľa § 44, respektíve § 37 Trestného zákona a ktoré citoval v napadnutých výrokoch. Súd teda svoje rozhodnutie o upustení od uloženia súhrnného trestu oprel o dôkazy, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané. Uvedené predstavuje tak závažný nedostatok, respektíve pochybenie postupu prvostupňového súdu, ktoré samo osebe odôvodňuje zrušenie napadnutých výrokov o trestoch pre obžalovaných.

Napadnutý rozsudok vo svojom odôvodnení neobsahuje žiadne relevantné skutočnosti, z ktorých by bolo možné zistiť, akými úvahami sa spravoval prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste.

Pokiaľ prvostupňový súd dôjde k záveru, že obžalovanému hrozí uloženie súhrnného trestu odňatia slobody, musí v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť časové súvislosti prejednávaneho skutku a predchádzajúceho odsúdenia tak, ako ich predpokladá ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona. Bez tohto nie je možné v odvolacom konaní preskúmať, akými úvahami sa prvostupňový súd riadil pri rozhodovaní o súhrnnom treste, respektíve pri rozhodovaní o upustení od uloženia súhrnného trestu. Nie je teda možné ani preveriť, či jeho úvahy o existencii zbiehajúcej sa trestnej činnosti, ktorá môže mať za následok uloženie súhrnného trestu alebo upustenie od uloženia takéhoto trestu, sú skutkovo aj právne relevantné. Nedostatok odôvodnenia napadnutého rozsudku v tomto smere spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť, čo je opätovne dôvodom na zrušenie v odvolaní napadnutých výrokov.

Tieto chyby síce neboli obsahom odvolacích námietok prokurátora, no odvolací súd na ne prihliadal v súlade s ustanovením § 317 ods. 1 posledná veta Trestného poriadku, keďže by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) písm. g) Trestného poriadku.

Úlohou prvostupňového súdu po vrátení vecí bude teda doplniť dokazovanie pripojením a následným oboznámením spisov v trestných veciach, vo vzťahu, ku ktorým prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu a až na základe takto vykonaného dokazovania znovu rozhodnúť o treste pre obžalovaných. Takto pripojené súdne spisy tvoria súčasť trestného spisu, v ktorom súd rozhoduje a to až do jeho právoplatného skončenia.

Svoje rozhodnutie potom musí prvostupňový súd náležitým spôsobom odôvodniť tak, aby obsahovalo všetky relevantné skutočnosti a úvahy súdu, ktoré sú nevyhnutné na preskúmanie správnosti a zákonnosti jeho rozhodnutia. Napadnutý rozsudok takéto odôvodnenie neobsahuje. Pokiaľ prvostupňový súd pristúpi k rozhodnutiu o upustení od uloženia súhrnného trestu, je potrebné, aby (okrem iného) rovnakým spôsobom ako prokurátor vo svojom odvolaní, porovnal tresty skôr uložené obžalovaným s trestami, ktorých uloženie im hrozí a z ich porovnaní vyvodil príslušné závery. Takéto porovnanie trestov by malo potom tvoriť súčasť argumentácie súdu v prípade, ak sa rozhodne pre upustenie od uloženia súhrnného trestu.

Náležité odôvodnenie akéhokoľvek súdneho rozhodnutia, ktoré sa vyznačuje predovšetkým svojou zrozumiteľnosťou, je základným predpokladom jeho zákonnosti. Bez takéhoto odôvodnenia nie je možné zo strany odvolacieho súdu preskúmať správnosť napadnutých výrokov, pretože nie je úlohou odvolacích súdov, aby si v prieskumnom konaní sami zistili a ustálili skutkový a právny stav a na základe toho posúdili správnosť napadnutých výrokov.

Povedané inými slovami, bez náležitého, zrozumiteľného odôvodnenia je každé rozhodnutie nezákonné. Uvedené chyby napadnutého rozsudku sú zo svojej povahy primárnym nedostatkom, bez odstránenia ktorého nie je možné preveriť správnosť úvah a názorov, ktoré vo svojom odvolaní uviedol prokurátor. Na základe vyššie uvedených zistení a záverov dospel odvolací súd k názoru, že rozsudok okresného súdu je v napadnutej časti nezákonný a pristúpil k jeho zrušeniu a vráteniu vecí prvostupňovému súdu, ktorý je povinný vykonať dokazovanie vo vyššie uvedenom smere a na základe neho opätovne vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie zákonným spôsobom odôvodniť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.